

DE TROMMEL

In een verlaten achterkamer
Ergens drie hoog op het Plein
Ik ben het huisnummer vergeten
Ik zou dan ook totaal niet weten
Waar het geweest zou moeten zijn
Lag sinds jaren aangeslagen
Berucht om iedere decibel
Zomaar tussen alle rommel
Een iets te overspannen trommel
Niet zo lekker in z'n vel

Ooit sloeg de trom in grote zalen
Meestal diep tot in de nacht
Altijd in een goede stemming
Want voor zover het om de trom ging
werd dat ook van hem verwacht
Tussen zweterige mensen
En de geur van bier en weed
Van patat met mayonaise
Sloeg de trom de polonaise
Tot hij weer de zaal verliet

Het succes kende geen einde
Waar de trom was was het feest
Telkens liet de trom zich horen
Voelde zich al gauw verloren
Als er geen feestje was geweest
Maar toen hij op een saaie bruiloft
Ach je kent zo'n bruiloft wel
Het aan de stok kreeg met de drummer
Midden in een liefdesnummer
Sprong de trommel uit z'n vel

Zwaar gehavend in de koffer
Werd hij in een hoek gegooid
En leek de eens gevierde trommel
niets meer dan een hoopje rommel
Te neer geslagen meer dan ooit
tot de drummer jaren later
de trom weer zag en zich bedacht
en te midden uit de rommel
zijn ooit gezegevierde trommel
naar de kringloopwinkel bracht

O wat was de trom gelukkig
Bijna terug van weggeweest
Gespannen wachtend en maar hopen
Dat weer iemand hem zou kopen
Om te spelen op een feest
Eenieder sloeg de trommel gade
Maar niemand die zo'n trommel zocht
Tot een van de kringloopklanten
De charmante, dissonante en vooral
Interessante ooit afgeschreven trommel
kocht

De trom heeft nu een plek gekregen
In dit bizarre apparaat
Waar hij wekelijks telkenmale
op feesten en theaterzalen
met succes zijn solo slaat
En dat alles was niet mogelijk
Zonder enig stoot of slag
Zonder de kringloop in zijn leven
Die hem de kans weer heeft gegeven
En de trom weer trommelen mag

En in de verlaten achterkamer
Ergens drie hoog op het plein
Ik vermoed het laatste nummer
had de uitgespeelde drummer
graag bij zijn trommel willen zijn